

РЕШЕНИЕ

№ 5520

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2433** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на С. С. Б., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. С. - САК, срещу решение № 285 от 18.01.2022г. по НАХД № 10375/2022г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав. С решението потвърдено Наказателно постановление № 21 – 4332-021223/19.10.2021г. на Началник сектор към СДВР, ОПП, което на жалбоподателя, на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материално правните разпоредби и при съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка се сочи, че наказателното постановление е издадено в нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Излагат се съображения, че на жалбоподателя не е бил съставен АУАН, респ. липсва покана за да ѝ бъде издаден. Твърди се, че не е конкретизирано мястото на нарушението. Счита се, че не е установена безспорно годността на техническото средство. Иска се отмяна на въззивното решение, както и на издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и моли да бъде отменено решението и НП.

Ответникът – СДВР, не се явява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. С обжалваното решение № 285 от 18.01.2022г. по НАХД № 10375/2022г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав, въззивният съд е потвърдил Наказателно постановление № 21 – 4332-021223/19.10.2021г. на Началник сектор към СДВР, ОПП, което на С. Б. на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба“ в размер на 800 лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Решението на Районния съд е законосъобразно. То е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. В съдебното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на обжалваното решение. Материалният закон е приложен правилно.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

С електронен фиш № К 1995442/28.03.2018 г. на ОПП-СДВР, влязъл в законна сила на 01.06.2020 г., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на жалбоподателката е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 400, 00 лева.

С електронен фиш № К 3514203/10.04.2020 г. на ОПП-СДВР, влязъл в законна сила на 01.06.2020 г., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на жалбоподателката е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 400, 00 лева.

С електронен фиш № К 3636027/26.05.2020 г. на ОПП - СДВР, влязъл в законна сила на 13.01.2021 г., на жалбоподателката за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 600, 00 лева.

На 08.05.2021 г., в 12,14 часа, в [населено място], на бул . „Б. шосе“, с посока на движение от [населено място] към [населено място], тя управлявала личния си лек автомобил марка "К.", модел "С." с рег. [рег.номер на МПС] при ограничение за скоростта от 50 км/ч в населено място, като се е движила със скорост 92 км/ч. Скоростта била фиксирана с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол на нарушенията тип TFR1-М с № 560, фиксиращо скорост, дата, час и регистрационна табела монтирано в служебен автомобил на МВР. След приспадане на толеранса на допустима грешка от 3% била приета скорост от 89 км/ч.

Системата за видеоконтрол, установила нарушението, е вписана под № 10.02.4835 в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 24.02.2010 г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020 г. Видно от приетия по делото протокол от последваща проверка № 4-38-20/30.10.2020 г. системата за видеоконтрол е преминала последваща периодична проверка на 30.10.2020 г. със срок на валидност на проверката до 30.10.2021 г., като към датата на заснемане на нарушението – 08.05.2021 г., е отговаряла на метрологичните изисквания съобразно нормативните стандарти.

На 03.09.2021 г. в ОПП-СДВР се явил водачът – собственик на заснетия автомобил - С. С. Б., която писмено декларирала, че на 08.05.2021 г., в 12.14 часа, лекият автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е бил управляван от нея.

Тя не е била спряна на място, тъй като посоченото техническо средство било поставено в служебен автомобил на МВР с рег. [рег.номер на МПС] за времето от 11. 25 часа до 13.00 часа на 08.05.2021 г. позициониран на [улица]М2 и функционирало на автоматичен режим. Ограничението на скоростта било 50 км/ч. за населено място.

Въз основа на събраните доказателства, мл. автоконтрольор В. А. съставил АУАН с бл. № 665784/03.09.2021 г. срещу С. С. Б. за извършено от последната административно нарушение по чл. 21, ал. 1, вр. чл. 182, ал. 5, вр. 2 ал. 1, т. 4 от ЗДвП, като били описани и относимите три броя ЕФ - № К 1995442, К 3514203, К 3636027, влезли в сила. АУАН бил връчен лично на жалбоподателката на 03.09.2021 г., която го подписал без възражения.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено наказателно постановление № 21-4332-021223/19.10.2011 г. на Началник сектор към ОПП – СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП, са наложени административни наказания "глоба" в размер на 800 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца за описаното в АУАН нарушение.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди наказателното постановление, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му, както и че от представените доказателства по делото, а именно административната преписка, установяват по безспорен начин фактите от обективната страна на нарушението, за което на лицето, е наложено предвиденото в закона наказание.

Настоящия касационен състав намира, че в съдебното производство пред СРС не са допуснати нарушения, които да обусловят отмяна на издаденото наказателно постановление. Касационната инстанция намира въззивното решение за правилно, като при постановяването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно, съобразно установените и приети за безспорни факти по делото, поради което и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК следва да се остави в сила. Правните изводи на районния съд са съобразени с доказателствата по делото и приложимите нормативни разпоредби. Съдът е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1; чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 от НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по релевирия спор като е събрал относимите за тях доказателствени средства; надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло. Поддържаното в касационната жалба оплакване, съставляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, са неоснователни.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установената в чл.21, ал.1 от ЗДвП забрана за водача на пътно превозно средство при избиране скоростта на движение да превишава определените стойности на скоростта в км/час, които за пътно превозно средство от категория "В" за населеното място е 50 км/час. Съгласно разпоредбата на чл.182, ал.5, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП, когато нарушението по ал. 1, т. 4 - 6, ал. 2, т. 4 - 6 и ал. 3, т. 4 - 6 е системно, водачът се наказва с предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 6 месеца. В случая от доказателствата приложени по делото се установява, че превишението е от от 31 до 40 km/h, за което е предвидена

глоба от 400лв., както и видно от приложената справка за водач от ОПП - СДВР, същото е системно извършвано, поради което същата правилно е определена в двоен размер. Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер. В този смисъл, като е потвърдил издаденото наказателно постановление, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Наведените в касационната жалба доводи от касатора за незаконосъобразност на наказателно постановление настоящият касационен състав намира за неоснователни, поради следните съображения:

Съдът намира, че както АУАН и НП са издадени в давностните срокове, предвидени в чл. 34 от ЗАНН това е така тъй като се касае за нарушение, установено със система за видеоконтрол TFR – М с радар TR4D, с № 560 в клип № 24347, заснемащо и записващо точен час, дата, скорост и регистрационен номер на МПС и на дата 08.05.2021г. Действително на същата дата, въз основа на регистрационния номер на лекия автомобил, контролните органи са имали пълна информация за административно-наказателно-отговорното лице - собственика на автомобила. В случая обаче не се издава електронен фиш съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП, тъй като санкционната норма предвижда освен глоба и лишаване от право да управлява МПС. Ето защо тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН тече от „откриването“ на нарушителя, а не от узнаването за административно-наказателно отговорното лице. От друга страна с разпоредбата на чл. 43 от ЗАНН са въведени строги правила за съставянето на АУАН в присъствието на нарушителя с оглед неговата защита, неспазването им е възможно да доведе до съществено нарушение на това право. В случая видно от датата на декларацията по чл.188, ал.1 ЗДвП, лицето е открито преди изтичането на 1 година от извършване на нарушението, а АУАН е съставен в тримесечния срок от откриване на нарушителя – на датата на декларацията, за което обратно на твърдяното в жалбата е получил и Призовка на 02.09.2021г. Следователно, АУАН и НП са издадени в давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и, ал. 3 ЗАНН и съдържат всички реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като в конкретния случай нарушителят следва да се счита за открит по смисъла на разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН от датата на подписване на декларацията по чл. 188 ЗДвП, поради което са спазени давностните срокове посочени по-горе.

Безспорно са установени извършването на нарушението, неговият автор и правилното прилагане на закона от наказващия орган. Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че не може да се установи мястото на извършване на нарушението. Точното местоположение на мобилната система се установява от генерираните G. координати, от снимковия материал, както и от съставените протоколи за използване на АТСС, като същото съвпада изцяло с отразения в НП пътен участък. Заснемането е осъществено в [населено място], [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Мястото на контрол попада в рамките на населеното място, поради което и съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП максималната скорост на движение е до 50 км./ч.

Обратно на изложените твърдения в касационната жалба, от доказателствата, приобщени по делото, се установява, че превишението на скоростта на процесния автомобил е установено с със система за видеоконтрол TFR – М с радар TR4D, с № 560 и това изрично е записано в наказателното постановление и в протокола по чл.10

от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Същото, видно от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 е вписано под № 4835 в Регистър на одобрените средства за измерване на Българския институт по метрология. Следователно, в настоящия казус от доказателствата по делото се установява, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата/Наредбата/- контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията, притежаващо удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминало първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверено с представени по административната преписка писмени доказателства. На следващо място, за да квалифицира нарушението като системно по смисъла на § 6т. 62 от ЗДвП, АНО е посочил, че касаторът е санкциониран с електронни фишове за управление на МПС с превишена скорост, както следва: фиш С. К № 3636027/2020г., влязъл в сила на 13.01.2021г.; фиш № 3514203/2020г., влязъл в сила на 01.06.2020г. и фиш № 1995442/2018г., влязъл в сила на 01.06.2020г., съобразно справки разпечатки от АИС АНД. Съгласно разпоредбата на § 6, т. 62 ЗДвП "Системно" е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. За наличие на системност са изискуеми три или повече допуснати нарушения от същия вид в рамките на една година от влизане в сила на първото. В случая доказателства за системност са посочени от АНО в обжалваното наказателно постановление, както и се съдържат в Справка за нарушител/водач. В тази връзка правилно СРС е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки настоящото нарушение да бъде квалифицирано като "системно", доколкото се установяват три нарушения от един и същ вид, извършени в посочения в § 6, т. 62 от ДР на ЗДвП едногодишен срок, като процесното нарушение, което обуславя системността, попада в обхвата на чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 285 от 18.01.2022г. по НАХД № 10375/2022г. на

Софийски районен съд, НО, 115-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.